

veden. Právem shledal prvý soud, že veškeré předpoklady zákona jsou v souzeném případě k dobru pachtýřovu dány. Hospodaří (sám pracuje s rodinou a řídí hospodářství) vesměs na pachtovaných pozemcích, jiné prameny příjmů vůbec nemá.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Napadenému usnesení vytýkají dovolací rekurenti nezákonnost (§ 46 druhý odstavec nesp. říz.), leč neprávem. Vládní nařízení čís. 164/33, přiznávajíc v § 6 nárok na úpravu pachtovného těm, kdo sami nebo se svou rodinou hospodaří na více než 8 ha půdy, nevylučuje přibrání cizích sil a není proto proti uvedenému nařízení, když uznán nárok na úpravu pachtovného v projednávaném případě, třebaže pachtýř používá též sil najatých.

Čís. 13384.

Nicotná je úmluva mezi manželem matky dítěte a nemanželským otcem dítěte, jíž se tento zavázal ku plnění za to, že se manžel nebude domáhati od uznání manželského původu dítěte.

(Rozh. ze dne 22. března 1934 Rv II 930/32.)

Nezletilá žalobkyně domáhala se na žalovaném zaplacení 2.949 Kč a měsíčního důchodu 500 Kč, tvrdíc, že žalovaný, jenž prý jest jejím zploditelem, dal si od manžela matky žalobkyně Františka L-a slíbiti, že věc zůstane utajena, proti čemuž prý žalovaný prohlásil, že bude o žalobkyni pečovati tak, jak to náleží nemanželskému otci. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Přisvědčiti jest názoru soudu první stolice, že smlouva mezi otcem žalobkyně a žalovaným, i kdyby byla zjištěna, byla by neplatná, ježto se přiči dobrým mravům, aby bylo za peníze upuštěno od sporu, jehož účelem by bylo, aby otázka, týkající se osobního stavu žalobkyně, byla rozhodnuta podle pravdy. Z neplatné smlouvy nemůže žalobkyně žádat práva odvozovati.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Žalobkyně opírala žalobní nárok jednak o povinnost k náhradě škody, jednak o smlouvu ve smyslu § 881 obč. zák. První právní důvod spatřovala v tom, že si žalovaný, který prý ji zplodil, dal od manžela její matky slíbiti, že věc zůstane utajena, naproti čemuž žalovaný prohlásil, že bude pečovati o dítě tak, jak to náleží nemanželskému otci podle zákona, a že manžel její matky, byv uveden v omyl příslibem žalovaného, neodporoval v zákonné lhůtě jejímu manželskému původu, pročež byla zapsána do matriky jako dítě manželské a pozbyla práva domáhati se na nemanželském otci uznání otcovství a plnění povinnosti

s tím spojených. Podle § 1295 obč. zák. může škoda, jejíž náhradou je škůdce poškozenému povinen, býti způsobena přestoupením povinnosti smluvní neb bez vztahu ke smlouvě. Dovolatelka domáhá se splnění smlouvy ve prospěch její uzavřené. Avšak tento právní důvod neobstojí a není třeba řešiti otázku, zda by dovolatelce byl vznikl bezprostřední nárok proti žalovanému ze smlouvy v její prospěch uzavřené podle druhého odstavce § 881 obč. zák., neboť tvrzená smlouva, i kdyby byla ujednána, je nicotná, jak správně vystihl odvolací soud, protože se přičí dobrým mravům, aby bylo za peníze upuštěno od soudního rozhodnutí, jímž by sporná otázka týkající se o s o b n í h o s t a v u žalobkyně byla rozhodnuta podle pravdy. Taková smlouva porušuje veřejný zájem na tom, aby byly najisto postaveny rodinné poměry dítěte v manželství zrozeného, kterýžto zájem zákon projevuje tím, že v § 158 obč. zák. stanoví poměrně krátkou lhůtu pro odpírání manželského původu a stanoví, že ani cizoložství matky, ani její tvrzení, že dítě jest nemanželské, nemohou o sobě zbaviti dítě práv manželského zrození. To platí plnou měrou o tvrzené smlouvě, již by byl naznačený veřejný zájem uveden vniveč.

Čís. 13385.

Prohlásil-li směnečný věřitel dlužníku, že akcepty budou rozděleny při splatnosti na malé směnky, nebyl oprávněn v době splatnosti směnku zažalovati, nýbrž byl povinen poskytnouti dlužníku možnost, by splácel dluh ve lhůtách, a přijati po případě na tyto lhůty nové směnky. Nemohly-li se strany v t o m t o s m ě r u dohodnouti, nelze z toho dovodovati, že zůstalo při splatnosti směnky, nýbrž náleželo věřiteli, by ponechal soudci podle obdoby § 904 obč. zák., by podle slušnosti určil dobu plnění.

(Rozh. ze dne 22. března 1934, Rv II 142/34.)

Směnečný platební příkaz byl ponechán o b ě m a n i ž š í m i s o u d y v platnosti.

N e j v y š š í s o u d směnečný platební příkaz zrušil.

D ů v o d y :

Podle zjištění odvolacího soudu učiněného na základě předložené korespondence prohlásila dovolatelka dopisem ze dne 1. srpna 1932, že nemůže podepsati směnky jí zaslané vzhledem na neutěšené poměry hospodářské a žádala, aby jí bylo umožněno, spláceti dluh v měsíčních lhůtách po 250 markách. Nato prohlásila žalobkyně dopisy ze dne 13. srpna a 19. srpna 1932, že oba akcepty budou rozděleny při splatnosti na malé směnky, by tedy dovolatelka jí zaslala oba akcepty, čemuž tato také vyhověla. Podle tohoto ujednání nebyla žalobkyně oprávněna žádati zaplacení zažalované směnky v den splatnosti dne 1. prosince 1932 a, dospěl-li odvolací soud k opačnému úsudku vzhledem k tomu, že ne-